

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Christo Bjankow

Strona pozwana: Główny sekretar na Ministerstwo na wytresznite raboti

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd Sofija-grad — Wykładnia art. 4 TUE w związku z art. 20 TFUE i 21 TFUE, jak również art. 52 ust.1 Karty praw podstawowych — Wykładnia art. 27 ust. 1 oraz art. 31 ust. 1 i 3 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77) — Ograniczenia w prawie do swobodnego przemieszczania się — Zarządzenie nakładające na dłużnika sankcję administracyjną polegającą na zakazie opuszczenia terytorium z powodu nieuregulowania wierzytelności — Zasada pewności prawa w odniesieniu do aktów administracyjnych, które stały się ostateczne — Obowiązek albo brak obowiązku właściwych władz administracyjnych do ponownego zbadania zgodności z prawem niezaskarżonego aktu administracyjnego, który w ten sposób stał się ostateczny, w celu zagwarantowania braku nieproporcjonalnego ograniczenia prawa do swobodnego przemieszczania się.

Sentencja

- 1) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego przewidującego nałożenie ograniczenia w korzystaniu przez obywatela państwa członkowskiego z prawa do swobodnego przemieszczania się w Unii Europejskiej z samego tylko powodu istnienia zaciągniętego przezeń względem osoby prawnej prawa prywatnego niezabezpieczonego zobowiązania w wysokości przekraczającej kwotę określoną w ustawie.
- 2) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie stosowaniu uregulowania państwa członkowskiego, na mocy którego postępowanie administracyjne zakończone wydaniem zakazu opuszczania kraju takiego jak ten będący przedmiotem sporu przed sądem krajowym, który stał się ostateczny i wobec którego nie wniesiono sądowego środka zaskarżenia, może zostać wznowione — w przypadku gdy zakaz ten jest oczywiście sprzeczny z prawem Unii — wyłącznie w przypadkach określonych wyczerpująco w art. 99 Administrativnoprocesualen kodeks (kodeksu postępowania administracyjnego), i to niezależnie od faktu, że taki zakaz wciąż wywołuje skutki prawne w stosunku do swego adresata.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 4 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 2 de A Coruña — Hiszpania) — Germán Rodríguez Cachafeiro, María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor przeciwko Iberia, Líneas Aéreas de España SA

(Sprawa C-321/11) (¹)

(Transport lotniczy — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Odszkodowanie dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład — Pojęcie „odmowy przyjęcia na pokład” — Anulowanie przez przewoźnika karty pokładowej pasażera z powodu zakładanego opóźnienia wcześniejszego lotu, na który odprawa pasażerów nastąpiła jednocześnie z danym lotem dokonywanym przez tego samego przewoźnika)

(2012/C 366/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Juzgado de lo Mercantil n° 2 de A Coruña

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Germán Rodríguez Cachafeiro, María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor

Strona pozwana: Iberia, Líneas Aéreas de España SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Mercantil de A Coruña — Wykładnia art. 2 lit. j), art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 3, art. 5 i 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1) — Pojęcie odmowy przyjęcia na pokład — Odmowa przyjęcia na pokład wynikająca z opóźnienia pierwszego lotu, za które winę ponosi przewoźnik lotniczy — Przyznanie miejsc na lot łączony innym pasażerom w związku z zakładaną, lecz nie stwierdzoną niemożliwością dotarcia pasażerów na czas w celu przyjęcia ich na pokład lotu łączonego

Sentencja

Artykuł 2 lit. j), rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, w związku z art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 261/2004, powinien być interpretowany w ten sposób, że pojęcie „odmowa przyjęcia na pokład” obejmuje sytuację, w której w ramach umowy jednego transportu obejmującego kilka rezerwacji na bezpośrednio następujące po sobie loty, na które odprawa dokonywana jest jednocześnie, przewoźnik lotniczy odmawia przyjęcia na pokład niektórych pasażerów z tego powodu, iż pierwszy

lot objęty rezerwacją doznał opóźnienia, za które winę ponosi ów przewoźnik, który błędnie przewidział, że pasażerowie ci nie stawią się we właściwym czasie w celu wejścia na pokład drugiego lotu.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud — Republika Czeska) — CS AGRO Ronov s.r.o. przeciwko Ministerstvo zemědělství

(Sprawa C-390/11) (¹)

(Rolnictwo — Sektor cukru — Wspólna organizacja rynków — Wniosek o pomoc restrukturyzacyjną — Zobowiązanie plantatora do zaprzestania dostaw określonych ilości kwotowego buraka cukrowego — Pojęcie — Jednostronna deklaracja plantatora — Odmowa przyznania pomocy — Konieczność rozwiązania istniejącej umowy dostawy)

(2012/C 366/22)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: CS AGRO Ronov s.r.o.

Strona pozwana: Ministerstvo zemědělství

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Nejvyšší správní soud — Wykładnia art. 4a rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 58, s. 42), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1261/2007 z dnia 9 października 2007 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 320/2006 ustanawiające tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie (Dz.U. L 283, s. 8) — Wspólna organizacja rynków w sektorze cukru — Pojęcie „zobowiązania” plantatora buraków cukrowych do zaprzestania dostaw określonej ilości buraków kwotowych przedsiębiorstwom, z którymi zawarł w poprzednim roku gospodarczym umowę dostawy, które to zobowiązanie musi być dołączone do wniosku o pomoc restrukturyzacyjną — Odmowa przyznania pomocy restrukturyzacyjnej uzasadniona tym, że zobowiązanie to powinno przybrać formę rozwiązania istniejącej umowy dostawy, a nie jednostronnej deklaracji plantatora

Sentencja

1) Artykuł 4a ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającego tymczasowy system

restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1261/2007 z dnia 9 października 2007 r., należy interpretować w ten sposób, że zobowiązanie plantatora do zaprzestania dostaw określonych ilości buraków cukrowych w roku gospodarczym 2008/2009 może przybrać formę jednostronnej deklaracji plantatora.

2) Artykuł 4a ust. 1 rozporządzenia nr 320/2006, zmienionego rozporządzeniem nr 1261/2007, należy interpretować w ten sposób, że jednostronne zobowiązanie plantatora do zaprzestania dostaw określonych ilości buraków cukrowych w roku gospodarczym 2008/2009 nie powoduje samo w sobie braku zastosowania jego zobowiązań umownych wobec przedsiębiorstwa cukrowniczego.

(¹) Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 4 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-391/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2000/53/WE — Artykuł 2 pkt 3 — Ochrona środowiska naturalnego — Pojazdy wycofane z eksploatacji — Pojęcie producenta)

(2012/C 366/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Marghelis i M. Patakia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet i T. Materne, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak wydania w terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do przepisów art. 2 pkt 1 i 3 oraz art. 5 ust. 1, 2 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. L 269, s. 34) — Pojęcie pojazdu i producenta — Wprowadzenie dodatkowych, nieprzewidzianych w dyrektywie przesłanek bezpłatnego wycofania pojazdu z eksploatacji

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Komisja Europejska i Królestwo Belgii pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 305 z 15.10.2011.